

udbytte- eller forpagtningskontrakt vil blive inddraget under beskatning, selv om retten ikke er tidsbegrænset.

Efter de hidtidige ligningslove kan erhververen af en good-will afskrive halvdelen af vederlaget over en periode af 5 år. Når hele fortjenesten ved salg foreslås beskattet med særlig indkomstskat, — hvad der forekommer naturligt, da fortjeneste ved salg af good-will ofte vil forekomme i forbindelse med samlet salg af maskiner m. v. — har man ment som modstykke hertil at måtte åbne adgang for køberen til fuldt ud at afskrive købesummen for good-will. En dertil sigtende bestemmelse findes i forslaget § 26, stk. 1, hvor afskrivningsperioden er fastsat til 10 år. Samme afskrivningsperiode fastsættes i § 26, stk. 2, med hensyn til vederlag for ikke-tidsbegrænsede rettigheder af den i § 13 nr. 3 omhandlede art. Vederlag for sådanne rettigheder kan efter gældende ret ikke gøres til genstand for afskrivning.

4) *Indtægter, der i forvejen er skattefri.*

Der er her kun tale om en enkelt indkomstart, nemlig godtgørelse i anledning af fratræden af stilling.

Engangsubbetalinger fra en arbejdsgiver til en funktionær i forbindelse med fratrædelse af stilling beskattes fuldt ud i de tilfælde, hvor udbetalingen kan opfattes som en slags tillæg til den løn, som den pågældende har modtaget i de år, han har været ansat i virksomheden. Det kan imidlertid også forekomme, at en engangsubbetaling helt går fri for beskatning, nemlig hvis den kan betragtes som det, man kalder „erstatning for tab af stilling“. Skattefriheden begrundes i disse tilfælde med det synspunkt, at der er tale om vederlag for tab af indtægtskilde, altså for tab af fremtidige arbejdsindtægter. Det er i praksis ofte meget svært at afgøre, om en udbetaling er af den ene eller den anden art, og det forekommer ikke rimeligt, at fratrædelsesgodtgørelser skal underkastes så forskellig skattemæssig behandling på grundlag af så usikre kriterier. Bestemmelsen i § 13 nr. 4 tilsigter at gennemføre en rimelig og ensartet beskatning i alle tilfælde, hvor der ved fratræden af stilling udbetales et beløb, som overstiger den skattepligtiges sædvanlige aflønning.

Med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet for de forskellige bestemmelser i afsnit II bemærkes, at reglerne om særlig indkomstskat efter forslaget § 21 først finder anvendelse fra og med 1. januar 1958. For så vidt angår de avancer, der allerede efter afskrivningsloven skal beskattes med en proportional skat på 30 pct., har man dog fundet det

rimeligt at benytte den i denne lov fastsatte skæringsdato 15. september 1957.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 14.

Ved bestemmelsen i stk. 1 undtages fra den særlige indkomstskat avancer, som den skattepligtige indvinder ved afhændelser, der finder sted som et led i hans næringsvirksomhed eller i spekulationsejemed. Disse avancer skal således fortsat beskattes med almindelig indkomstskat. En tilsvarende bestemmelse findes i § 30, stk. 1, i lov om skattefri afskrivninger m. v.

Som en anden undtagelse fra den særlige indkomstskat foreslås det i stk. 2, at opfindere m. fl. skal svare almindelig indkomstskat af vederlag, som de modtager ved afhændelse af opfindelser m. v., som de selv har gjort. Dette er i overensstemmelse med bestemmelserne i de tidligere ligningslove. Der er dog ved forslaget § 34 åbnet adgang til efter ansøgning at få ekstraordinært store indtægter, der er resultatet af et opfinderarbejde eller lignende, beskattet med særlig indkomstskat.

Til § 16.

Bestemmelserne om, at erstatnings- og forsikringssummer skal sidestilles med salgssummer, at gaveoverdragelse sidestilles med salg, og at erhvervelse ved arv eller gave sidestilles med køb, er i overensstemmelse med reglerne i lov om skattefri afskrivninger m. v.

Til § 20.

Om baggrunden for denne bestemmelse henvises til bemærkningerne til § 11.

Afsnit III.

Andre bestemmelser.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til §§ 22 og 23.

Efter de gældende regler kan statsskatteansættelse af en hidtil ikke skattepligtig person kun foretages fra og med begyndelsen af et skattehalvår, og skattepligten ved skatteyderens flytning til udlandet vedvarer indtil udgangen af det skatteår, i hvilket fraflytningen sker. Forslaget regler går ud på, at skattepligten ved tilflytning skal indtræde ved begyndelsen af det efter tilflytningen følgende kvartal, idet man har fundet det ønskeligt at begrænse det tidsrum, i hvilket tilflyttere i henhold til de nugældende regler kan opholde sig her i landet uden at blive skattepligtige. Da personer,